

Sygn. akt II KK 410/22

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **P. K.** skazanego z art. 286 § 1 k.k. i innych.,
po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2023 r. w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron w trybie art. 532 § 3 k.p.k.
wniosku obrońcy skazanego **P. K.** w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 20 stycznia 2020 r. o sygn. akt III K 1843/07, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 21 czerwca 2021 r. o sygn. akt: IX Ka 648/20,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

**nie uwzględnić wniosku i odmówić wstrzymania wykonania
wobec skazanego P. K. zaskarżonego kasacją wyroku.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 20 stycznia 2020 r. o sygn. III K 1843/07, m.in. **P. K.**, w ramach zarzucanych mu czynów, został uznany winnym popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., w brzmieniu pierwotnym z art. 4 § 1 k.k., i za to na tej podstawie, zaś na podstawie art. 294 § 1 k.k. w brzmieniu pierwotnym w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazany został na karę 7 lat pozbawienia wolności. Na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. w brzmieniu pierwotnym w zw. z art. 4 § 1 k.k. sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny 300 (trzystu) stawek dziennych po 100 (sto) złotych każda. Ponadto, sąd I instancji zobowiązał skazanych do solidarnego naprawienia

w całości szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez uiszczenie na rzecz oznaczonych pokrzywdzonych indywidualnie określonych kwot.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych oraz przez prokuratora, Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 21 czerwca 2021 r. sygn. IX Ka 648/20, zmienił zaskarżony wyrok przyjmując, że działał on nie tylko wspólnie i w porozumieniu z R. K., ale także z innymi osobami (pkt II.1.a); zmodyfikował kwoty odnoszące się do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wskazanych pokrzywdzonych (pkt II.1.b); wyeliminował ustalenie dotyczące doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem oznaczonych osób (pkt II.1.c); ustalił, że oznaczona osoba pokrzywdzona została wymieniona w zaskarżonym wyroku dwukrotnie i wskazał kwotę na jaką została ona doprowadzona do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wraz z należną jej kwotą wynikającą z orzeczonego obowiązku naprawienia szkody (pkt II.1.d, pkt II. 2.c). Ponadto, zmienił łączną kwotę niekorzystnego rozporządzenia mieniem, określając jej wysokość na: 29 896 492,70 zł oraz w zakresie rozstrzygnięcia o obowiązku naprawienia szkody obniżył wysokość kwot należnych oznaczonym pokrzywdzonym wskazując indywidualnie pokrzywdzonych i należne im kwoty (pkt II. 2.a), uchylił obowiązek naprawienia szkody wobec indywidualnie oznaczonych pokrzywdzonych (pkt II. 2.b), W pozostałym zakresie Sąd Okręgowy w Warszawie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy (pkt III) oraz orzekł o kosztach postępowania odwoławczego (pkt V).

Obrońca skazanego P. K., w wywiedzionej przez siebie kasacji wniósł o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 20 stycznia 2020 r. o sygn. akt: III K 1843/07, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 21 czerwca 2021 r. o sygn. akt IX Ka 648/20, w zakresie dotyczącym skazanego P. K. w całości, do czasu rozpoznania kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy okazał się bezzasadny.

Na wstępie zauważyć należy, iż na mocy art. 532 § 1 k.p.k., w przypadku wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy w istocie dysponuje możliwością wstrzymania wykonania zaskarżonego tym środkiem orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia kasacji. Przywołana powyżej regulacja procesowa nie formułuje przesłanek, od których uzależnione jest wstrzymanie wykonalności zaskarżonego kasacją orzeczenia przez Sąd Najwyższy. Mając jednocześnie na uwadze wynikającą z art. 9 k.k.w. zasadę niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, stwierdzić należy, iż możliwość, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., odnosi się do okoliczności o charakterze absolutnie wyjątkowym.

Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela pogląd wyrażony w orzecznictwie, w zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia, w świetle którego: „wstrzymanie wykonalności prawomocnego orzeczenia ze względu na swoją wyjątkowość powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa” (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2022 r. sygn. V KK 130/22, LEX 3385759; podobnie: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2020 r., sygn. III KK 5/20, LEX 3176621; postanowienie Sądu Najwyższego z 18 listopada 2003 r., sygn. IV KK 347/03, LEX 152097). Tego rodzaju następstwo może zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza kasacji, nakazuje przewidywać ewentualność jej przyszłego uwzględnienia. Sąd Najwyższy nadto zauważa, iż nadzwyczajny charakter kasacji i związane z nim skutki procesowe zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k., prowadzą do wniosku, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić wówczas, kiedy ewentualność uwzględnienia kasacji jawi się jako wysoce prawdopodobna, nieomal pewna. Jedynie taka ocena może uzasadniać odstępstwo od nakazu bezzwłocznego wykonania prawomocnych orzeczeń. W sprawie niniejszej – nie przesądzając w tym miejscu w

żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionych kasacji – tego rodzaju okoliczności nie wystąpiły.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.